

Ordføreren (Stensballe): Jeg vil gerne begynde med at minde om, idet jeg henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget, at Grundlaget for Lovforslaget er udarbejdet af en Kommission, der blev nedsat af Ministeriet Neergaard i 1921 og afgav Betænkning i 1923. Derefter er der fremsat Lovforslag i Landstinget i Samlingerne 1923—24, 1924—25 og 1925—26. Da Samlingen 1925—26 sluttede, var Udvalget ikke færdigt med sine Forhandlinger, men der blev afgivet en Beretning, hvori man fremhævede dels Ønskeligheden af, at de gensidige Selskabs Virksomhed ikke hemmes gennem indgribende Lovbestemmelser, dels Lovforslagets Forbindelse med det paa det paagældende Tidspunkt endnu ikke til Landstinget oversendte Forslag til den nu-gældende Aktieselskabslov. Efter at Lovforslaget derefter har hvilet i ca. otte Aar, blev det fremsat paa ny af den højtærede Handelsminister den 29. November 1933 i ændret Skikkelse, navnlig for saa vidt angaar de gensidige Forsikrings-selskabers Forhold. Vi havde i Mellemtiden faaet Aktieselskabsloven af 1930, saa Forslaget derom kunde ikke længere virke hemmende paa Forhandlingerne i Udvalget. Det er da ogsaa gennem en Række Møder i selve Udvalget og i et Underudvalg lykkedes at samle et Flertal om de Ændringsforslag, der stilles her ved anden Behandling, hvad der skaber Formodning om, at Lovforslaget nu vil kunne vedtages i dette høje Ting. Kun eet af de 15 Udvalgsmedlemmer har ikke kunnet slutte sig til Ændringsforslagene. Jeg skal for hans Vedkommende tillade mig at henvise til den Særbetænkning, som er afgivet, men jeg maa beklage, at der er indløbet nogle Trykfejl i Betænkningen, idet der et Sted i Fortegnelsen over Ændringsforslagene er kommet til at staa „Udvalget“ i Stedet for „Flertallet“. Det paagældende Sted er omtrykt. Det drejer sig om Ændringsforslag Nr. 47. Ogsaa flere Steder i Begrundelserne for Ændringsforslagene er der kommet til at staa „Udvalget“ i Stedet for „Flertallet“. Jeg skal her henvise til Begrundelserne for Ændringsforslagene Nr. 15, 24, 29 og 36.

Udvalget har i øvrigt modtaget saavel Deputationer som skriftlige Henvendelser fra forskellige Organisationer, Selskaber, Firmaer og Enkeltpersoner. Jeg skal nævne Assurandør-Societetet, Dansk Dampskibsrederiforening, Foreningen af gensidige danske Brandforsikrings-selskaber samt de under Justitsministeriet hørende Brandforsikrings-selskaber, endvidere Foreningen af mindre

Forsikrings-selskaber, Foreningen af Forretningsførere for udenlandske Forsikrings-selskaber og Arbejdsgivernes Ulykkesforsikrings-selskab. Paa Foranledning af disse Henvendelser har Udvalgets Flertal uden dermed at ville svække Lovforslagets Formaal tilstræbt at lempe de foreslaaede Bestemmelser noget; forskellige af de Ændringsforslag, som stilles, og som er tiltraadt af Ministeren, er formet med dette for Øje, og Ministeren har tiltraadt den Forudsætning, at Lovens Bestemmelser skal haandhæves med størst mulig Hensyntagen til de respektive Selskabers Forhold.

De vanskeligste Forhandlinger i Udvalget har drejet sig om de gensidige Selskabers Forhold, og Udvalgets Arbejde er særlig i Kontinuation af Beretningen af 31. Marts 1926 gaaet ud paa at søge Forholdene for disse Selskaber tilrettelagt saaledes, at de gensidige Selskabers Virksomhed ikke hemmes ved Lovforslagets Bestemmelser. Dette Ønske er efter Flertallets Opfattelse sket Fyldest gennem de stillede Ændringsforslag. Efter Lovforslagets § 64 f) er de gensidige Forsikrings-selskaber, som ikke tegner Forsikring uden for Medlemmernes Kreds, og hvis Virksomhed er snævert begrænset i faglig Henseende eller ikke omfatter større Landomraade end eet Amt med tilgrænsende Amter, undtaget fra Loven, idet der dog paalægges dem Pligt til at indsende Vedtægter og Vedtægtsændringer til Forsikringstilsynet samt til at stille Forsikringstilsynet Oplysninger til Brug for Udarbejdelsen af en Forsikringsstatistik efter Direktiver, der fastsættes af Ministeren for Handel og Industri. Disse Kriterier har Udvalgets Flertal imidlertid ud fra forskellige Opfattelser og Begrundelser ikke fundet helt egnede som Grundlag for en Lovgivning. Udvalgets Flertal, ja, jeg kan vist sige hele Udvalget, er af den Opfattelse, at alle de ganske smaa lokale, gensidige Forsikrings-selskaber, hvis Virksomhedsomraade er saa stærkt begrænset, at Medlemmerne har lettere ved at øve Kontrol end Medlemmer af Selskaber, der virker over et større Omraade, ikke bør medtages under Lovens Bestemmelser. Det drejer sig her om op imod 2 000 mindre, lokale Selskaber, i væsentlig Grad er det Kreatur- og Hesteforsikrings-selskaber paa Landet, men ogsaa andre Forsikringsarter forekommer, navnlig i Byerne, hvor Arbejdere og Funktionærer hver for sig eller i Forening, f. Eks. inden for større Industrivirksomheder eller større Institutioner, har dannet deres særlige smaa gensidige Forsikrings-selskaber, som efter vor Mening bør holdes uden for Loven.